

Luku 2 Pappi Nikolaus Joakim herää painajaisesta. Hän nousee ylös. Hän menee kylpyhuoneeseen. Siellä, hän huomaa kulhon. Se sisältää kristallin kirkasta vettä. Hän pesee kasvonsa maljan vedessä. Hän katsoo peilikuvaansa kulhon yläpuolella olevasta peilistä. Hänen ilmeestään paljastuu huolia. Hän näyttää kymmenen vuotta ikäistään vanhemmalta. Joakim kauhistuu ikääntynyttä olemustaan. Hän päättää vierailla pappi Nikolauksen luona. Nikolaus asuu kappelin viereisessä rakennuksessa. Papin kotina on yksi iso huone. Se pitää sisällään koko hänen omaisuutensa. Nikolaus on rehellinen ja antelias mies. Hän elää almuilla. Hän tuli papiksi viisitoista vuotiaana. Luovuttuaan maallisesta omaisuudestaan, hän alkoi tehdä työtä ihmiskunnan hyväksi. Prinssi Joakim ja kaikki pitävät Nikolausta rauhan lähettiläänä. He luottavat hänen vilpittömyyteensä. Nikolaus on yksi harvoista, keihin Joakim turvautuu. Prinssistä tuntuu siltä, kuin kaikki toiset ovat pettäneet hänet. Nikolaus on yleensä huoneessaan lepäämässä. Joakim ryntää papin oven taakse. Nikolaus avaa oven. Hän kutsuu väsyneen prinssin luokseen. Joakim kiittää kutsusta. Hän seuraa Nikolausta. Hänelle osoitetaan nojatuoli istumapaikaksi. Joakim istuu leveään pehmusteiseen tuoliin. Pappi kysyy häneltä hänen vointiaan. Silloin, Joakim kertoo hänelle vanhempiensa kuolemasta. Nikolaus on osaan ottavainen. Papin käsi laskeutuu prinssin hartialle. Nikolaus sanoo: ”Otahan rennosti. Ikävää kuulla, että vanhempasi menehtyivät. Oletko varma, että se tapahtui onnettomuudessa?” ”Niin minulle uskoteltiin. Näin painajaisen, jossa vanhempani hukkuivat jokeen. Uskon avaruusolioiden lähettäneen minulle uneni.” Prinssi vastaa. ”Ne voivat valehdella sinulle. Ne eivät ole oikeasti jumalia. Ne ovat kuolevaisia meidän lailla. Sinulla on valta surmata ne valon miekallasi.” ”Niin onkin onneksi. Minä ajattelen niiden tappamista joka päivä. En kestä elää, jos ne saavat sieluni haltuunsa.” ”Niin kyllä minuakin epäilyttää niiden ovela manipulointi. Jokainen avaruusolento on rinnastettava tuholaiseen. Se on niiden perimmäinen agenda. Tuhota meidät ja jälkikasvumme planeetalta.” Ystävykset tietävät Pimeän ajan koittaneen. Siitä on maininta kirkon oppikirjassa. Pimeän ajan tulon ennusti pappi Nikolauksen edeltäjä sata vuotta sitten. Ennustuksen ilmitulon jälkeen kaikki pelkäsivät sen toteutumista. Ihmiskunta osasi myös odottaa uutta pelastajaa avukseen. Kirjoituksissa puhuttiin messiaasta, kuka olisi ihminen eikä avaruusolento. Monet muut pappi Nikolauksen lisäksi uskoivat Joakimin olevan Vapahtaja. Prinssi täytti kaikki pelastajan tuntomerkit. Hän oli jalosukuinen, vanhempansa menettänyt valon miekan omistaja. Lisäksi, hänellä on yliluonnollisia parantajan ja ennustajan lahjoja. Joakimin henkiset lahjat eivät ole peräisin hänen vihollisiltaan. Päinvastoin, ne ovat olleet hänellä hallussaan jo syntymästä saakka. Papin silmät katsovat prinssin päälakea. Niiden katseessa on sääliä ja myötätuntoa. Hän toivoisi osaavansa rohkaista prinssiä. Nikolaus näkee prinssissä toivoa. Kaksikymmentä vuotiasta poikaa täytyy jonkun vaan tukea. Prinssi kääntää kasvonsa Nikolaukseen päin. Papin ystävällinen hymy rohkaisee prinssin sydäntä. Nikolaus karaisee kurkkuaan. Hän sanoo: ”Minä uskon sinun onnistuvan tuhoamaan vihollisemme. Sinut on luotu tänne sitä tarkoitusta varten.” ”Minua vain epäilyttää se, että selviänkö minä tehtävästä yksin.” Prinssi epäröi. ”Uskon sinun selviävän siitä helpommin kuin kenenkään toisen. Jumala on puolellasi aina. Sinut hän on valinnut maailmanpelastajan tehtävään.” Joakim on hyvillään kehuista. Hän ei ole tottunut kuulemaan niitä. Hän on ylpeä ystävänsä viisauksia kuultuaan. Nikolaus on harvinaisen lahjakas kirkkoisä. Hänen saarnaansa on Joakim ilolla kuunnellut. Nikolaus tarttuu prinssiä kädestä. Hän pitää Joakimin kättä omien käsiensä välissä. Heidän kosketuksensa lämmittää heitä kumpaakin. Se on luonnollinen osoitus luottamuksesta heidän välillään. Pappi istuu Joakimin viereen. Heidän kaksi nojatuoliaan sijaitsevat lähekkäin. Heidän käsiensä kosketus säilyy. Pappi ottaa hörpyn teekupistaan. Joakimin ilme vaihtuu mielteliääksi. Hän

alkaa pohtia sitä, että miten hän aikoo pelastaa maailman. Ufojen armeija on kuitenkin ylivoimainen. Vihollisten lukumäärä on häntä satoja kertoja suurempi. Joakim joutuu käymään yksinään sotaa heitä vastaan. Pappi Nikolaus lupaa taistella hänen rinnallaan. Häinkin osaa miekkailla taitavasti halutessaan. Nikolaus, nähtyään prinssin hädän, tahtoo auttaa häntä. Nikolaus vannoo prinssille aikovansa osallistua taisteluun. Papin käsi irtoaa prinssin kädestä. Vanhus siirtyy kohti ikkunalautaa. Sen päällä on kymmenkunta kukkaruukkua rivissä. Ruukuissa itävät huonekasvit odottavat kastelua. Nikolaus tarttuu kastelukannuun. Hän kaataa sen sisällön kaikkiin ruukkuihin vuorollaan. Hän pitää puutarhan hoidosta. Kirkon pihalla hänellä on oma kasvimaapalsta. Siellä hän kasvattaa papuja, kurkkua ja tomaatteja kesäisin. Tehtyään työnsä, hän huokaisee. Hän laskee kastelukannun käsistään entiselle paikalleen. Sitten hän tuijottaa ulos ikkunasta mietteliäänä. ”Mikä hätänä isä?” Joakim kysyy. ”Minä vain mietin asioita. Olen myös nähnyt kummallisia enneunia. Niissä maailmanlopun uhakuva toteutuu. Ihmiset ja eläimet kuolevat sukupuuttoon. Maasta tulee rutiköyhä ja rutikuiva. Osa olennoista ryöstetään avaruusaluksiin koekaniineiksi.” Pappi kertoo. ”No olen minäkin samaa pohtinut jo kerran, jos toisenkin. Koko ikäni, olen osannut odottaa maailman tuhoutuvan. Eivät isäni rahatkaan riitä pelastamaan sieluani, jos se ajautuu avaruusolioiden kontrolliin.” Kumpaakaan ei naurata Joakimin puheet. He vaikenevat. Pappi kääntyy ympäri. Hänen siniset silmänsä laajenevat. Hän tarttuu käsillään kaulassaan roikkuvaan risti riipukseen. Pappi huudahtaa: ”Mitä jos olemmekin väärässä! Ehkä on liian myöhäistä enää vastustaa jumalten tahtoa. Minä olen aina uskonut siihen, että on olemassa enemmän kuin yksi kaikkivaltias.” ”No ei se ole sinun syysi. Minustakin tuntuu usein siltä, että enemmän kuin yksi jumala hallitsee kosmosta.” ”Se on merkki Saatanan ylivallassa. Avaruusoliot naruttavat meitä eri uskonnoilla ja henkioppailla. Ne ovat signaaleita peräisin alitajunnastamme. Pääkoppaamme ufot pääsevät vaikuttamaan. Ne voivat laittaa sinne lisää henkiä ja jumalolentoja pelotellakseen meitä.” ”Oikeassa saatat olla siinäkin. Jumalat neuvovat minua silti käyttämään valon miekkaani avaruusolioiden tuhoamiseksi.” ”Se sinun kuuluukin tehdä poikani. Se on sinun tehtäväsi, eikä kenenkään muun. Minä tuen sinua kaikessa missä voinkin. Minullakin on valon miekka vaatekomerossani. Kaivan sen nyt esille valmiiksi. Vartokoon se eteisessä tuomiopäivään asti.” Joakim katsoo pappia hyväksyvästi. Nikolaus penkoo vaatekomerosta valon miekan esiin. Sillä hän osoittaa taivasta kohti. Miekan terä osuu vahingossa kattokruunuun. Siinä olevat kynttilät heilahtavat uhkaavasti. Onneksi yksikään palava kynttilä ei putoa lattialle. Pappi sivaltaa miekallaan ilmaa. Joakim katsoo häntä haltioituneena. Hän ei tiennyt papin rohkeudesta aiemmin. Hän on pitänyt Nikolausta lampaana. Nyt papin eleet muuttavat prinssin käsityksen. Joakim alkaa uskoa saavansa papista sopivan taistelutoverin. He menevät ulos pihaan miekkailemaan. Heidän on harjoiteltava ahkerasti. He ovat sitä mieltä, että heidän miekkailutaitonsa on ruostunut ajan saatossa. He kamppailevat keskenään puolitoista tuntia. Sen jälkeen, heidän otsansa ovat hikiset ja naamansa punoittavat. He taistelevat itsensä väsyksiin. Joakim kättelee Nikolausta leikkisän sodankäynnin jälkeen. Pappi iskee poikaa olkapäälle. Heidän tiensä eroavat hetkeksi. Nikolaus ilmoittaa aikovansa ottaa kylvyn. Joakim siirtyy palatsiinsa. Häinkin mainaa puhdistautua. He paiskaavat kättä jälleen. Sitten, Joakim palaa kotiinsa. Nikolaus kääntyy ympäri. Hän menee omaan huoneeseensa. Prinssi kylpee marmorisessa ammeessa. Hän valmistaa kylpyveden omin käsin. Hän ei luota palvelijoihin edes sen vertaa. Hän pelkää heidän myrkyttävän hänen ruokansa, kylpyvetensä ja oluensa. Hän pelkää ja inhoaa talonsa palvelusväkeä heidän kaksinaamaisuutensa tähden. Joakim lilluu ammeessa tunnin ajan. Hänen tajuntansa vaelttaa unen ja valvetilan rajamailla. Hän näkee unta vanhempiansa kohtaamisesta. He kutsuvat häntä manalasta. He pyytävät häntä

tulemaan heille kylään. Jotta he voisivat kertoa hänelle salaisuuden. Joakim ei epäröi heidän puheidensa totuudenmukaisuutta. Hän uskoo vanhempiansa kärsivän ufojen raiskauksen uhreina. Joakim tuntee heidän tuskansa. Se tarttuu häntä kurkusta mustilla kourillaan. Varjoista koostuvat kourat kuristavat hänet melkein kuoliaaksi. Juuri ennen kuolemaansa, hän havahtuu hereille. Voi taivas, minä lähestulkoon kuolin äsken! Hän rauhoittuu tajutessaan yhä elävänsä. Joakim ikävöi silti vanhempiaan. Vaikka unessa heistä tuli rikollisia. He yrittivät tukahduttaa hänet. Vanhemmat koittivat saada hänet uskomaan ufojen tarkoittavan hänelle hyvää. Joakim uskoo vanhempiansa haamujen tarkkailevan häntä. Haamut vaeltavat elävien keskuudessa. Hänen on syytä olla varuillaan. Haamut voivat käyttäytyä arvaamattomasti. Kaksoisolennot ovat yleensä pahoja. Ne eivät toivo ihmisille muuta, kuin tuhoa. Joakimin tekee mieli kertoa unestaan isä-Nikolaukselle. Pappi on ainut, kuka osaa ymmärtää häntä. Hän on ainut, kehen Joakim luottaa. Nikolaus on nukahtanut nojatuoliinsa. Kylvettyään, hän ottaa nokoset. Hänkin näkee painajaisen. Siinä he taistelevat Joakimin kanssa ufoja vastaan. Heidät on kaapattu niiden avaruusalukseen. Ufot taittavat heidän valon miekkansa kahtia. Nikolaus ja Joakim jäävät ilman aseita seisomaan ufo armeijan eteen. Armeija uhkaa hyökätä heidän kimppuunsa. Nikolaus herää säikähdettyään pahemman kerran. Viimeinen muisto painajaisesta välkky yhä hänen muistissaan. Näky avaruusolijoiden kammottavista mustista silmistä kummittelee häntä. Hän tekee kädellään ristinmerkin rintansa yli. Voi pyhä taivaan isä, auta minua ja Joakimia tuhoamaan ne oliot saman tien. Anna minulle voimaa kukistaa ne miekkani terällä jo huomisaamuna.